

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedy senátu JUDr. Jana Ryby a soudkyně JUDr. Ludmily Sandnerové a Mgr. Ivety Postulkové ve věci

žalobkyně: **D. B.**, narozená dne *****
***** státní příslušnosti
bytem P.
zastoupená advokátem Mgr. Petrem Václavkem
sídlem Opletalova 1417/25, 110 00 Praha 1

proti
žalované: **Komise pro rozhodování ve věcech pobytu cizinců – Ministerstvo
vnitra**
sídlem náměstí Hrdinů 1634/3, 140 21 Praha 4

o žalobě proti rozhodnutí žalované ze dne 24. 6. 2016 č. j. MV-49188/SO-2016

takto:

- I. Žaloba se zamítá.
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

I. Předmět soudního přezkumu

1. Žalobkyně se žalobou podanou u Městského soudu v Praze (dále „*městský soud*“) domáhá zrušení rozhodnutí žalované ze dne 24. 6. 2016 č. j. MV-49188/SO-2016 (dále „*napadené rozhodnutí*“), kterým bylo změněno rozhodnutí Ministerstva vnitra, odboru azylové a migrační politiky ze dne 4. 2. 2016 č. j. OAM-31097-21/DP-2014 (dále „*prvostupňové rozhodnutí*“), tak, že žádost žalobkyně se zamítá a povolení k dlouhodobému pobytu se pro nesplnění podmínky uvedené v ust. § 43 odst. 1 zákona č. 326/1999 Sb., o pobytu cizinců na území České republiky a o změně některých zákonů, v rozhodném znění (dále jen „*zákon o pobytu cizinců*“), neuděluje. Prvostupňovým rozhodnutím byla původně zamítnuta žádost žalobkyně ve věci vydání povolení k dlouhodobému pobytu na území České republiky za účelem strpění podle ust. § 46 odst. 1 ve spojení s ust. § 56 odst. 1 písm. j) zákona o pobytu cizinců, jelikož pobyt cizince na území není v zájmu České republiky nebo je zjištěna jiná závažná překážka pobytu cizince na území. Žalobkyně dále navrhuje, aby byla žalované uložena povinnost zaplatit žalobkyni náhradu nákladů řízení. Své žalobní námitky shrnula do následujících žalobních bodů:
2. Žalobkyně namítá, že napadené rozhodnutí je nezákonné z důvodů nesplnění požadavků kladených na odůvodnění rozhodnutí správních orgánů podle ust. § 68 odst. 3 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „*správní řád*“), nedostatečného zjištění skutečného, resp. skutkového stavu věci a neumožnění uplatnění práva a oprávněných zájmů žalobkyně. Žalobkyně má za to, že tak došlo k porušení ust. § 3, § 4 odst. 1 a 4 správního řádu.
3. *Zaprvé.* Žalobkyně tvrdí, že žalovaná postupovala v rozporu s ust. § 90 odst. 1 písm. c) správního řádu, neboť se žalobkyně nemohla bránit ve svém odvolání proti nově aplikovanému ust. § 43 odst. 1 zákona o pobytu cizinců, když prvostupňový orgán zamítl její žádost o povolení k dlouhodobému pobytu podle jiného ustanovení zákona o pobytu cizinců, tj. z důvodů uvedených v ust. § 46 odst. 1 ve spojení s ust. § 56 odst. 1 písm. j) zákona o pobytu cizinců. Žalobkyně má za to, že žalovaná měla vydat rozhodnutí, kterým se prvostupňové rozhodnutí zrušuje a věc se vrací prvostupňovému orgánu k novému projednání, neboť žalovaná dospěla k závěru, že prvostupňové rozhodnutí je vydáno v rozporu s právními předpisy. Žalovaná způsobila nepřezkoumatelnost napadeného rozhodnutí, neboť zabránila žalobkyni podat proti napadenému rozhodnutí odvolání.
4. *Zadruhé.* Žalobkyně namítá nesprávné posouzení námitky týkající se nedostatečně zjištěného skutkového stavu. Žalovaná neměla vycházet z aktuálního znění ust. § 43 odst. 1 zákona o pobytu cizinců, neboť řízení bylo zahájeno v roce 2014, a proto se mělo vycházet ze znění účinného do dne 18. 12. 2015.
5. *Zatřetí.* Podle žalobkyně napadené rozhodnutí vychází z nedostatečně zjištěného stavu věci, když žalovaná se nevypořádala s nepřiměřeností napadeného rozhodnutí, jak plyne z ust. § 174a zákona o pobytu cizinců. K tomu žalobkyně uvádí, že má v České republice spoustu přátel, studuje zde a excelentně ovládá český jazyk; proto by její vycestování způsobilo citelný zásah do jejího života.
6. *Začtvrté.* Žalobkyně na rozdíl od žalované uvádí, že napadeným rozhodnutím došlo k velice zásadní změně v neprospěch žalobkyně, neboť žalovaná uznala pochybení prvostupňového orgánu. Žalovaná měla podle žalobkyně místo změny napadeného rozhodnutí zrušit prvostupňové rozhodnutí a věc vrátit prvostupňovému orgánu k dalšímu řízení, aby se žalobkyně mohla řádně bránit odvolacími důvody proti napadenému

rozhodnutí. Nedošlo by tak k porušení zásad uvedených v ust. § 2 odst. 3 a 4 a ust. § 4 odst. 3 a 4 správního řádu.

II. Vyjádření žalované a podstatné okolnosti vyplývající ze správního spisu

7. Ve vyjádření k žalobě žalovaná setrvala na stanovisku uvedeném v napadeném rozhodnutí, navrhla žalobu zamítnout a vyjádřila se k jednotlivým žalobním bodům.
8. K námitce týkající se postupu žalované v rozporu s ust. § 90 odst. 1 písm. c) správního řádu uvádí, že je nedůvodná, neboť prvostupňový orgán dospěl k totožnému závěru jako žalovaná. Jelikož odůvodnění prvostupňového rozhodnutí nekorespondovalo s výrokem prvostupňového rozhodnutí, a to z důvodu uvedení nesprávného zákonného ustanovení, žalovaná tuto chybu napravila. Žalovaná má však za to, že žalobkyně mohla podat odvolání proti prvostupňovému rozhodnutí, ve kterém mohla argumentovat proti postupu správního orgánu podle ust. § 43 odst. 1 zákona o pobytu cizinců, neboť bylo z odůvodnění prvostupňového rozhodnutí zřejmé, že žádost byla zamítnuta z důvodu nesplnění podmínek uvedených v ust. § 43 odst. 1 zákona o pobytu cizinců.
9. Ve vztahu k námitce nepřezkoumatelnosti rozhodnutí z důvodu změny prvostupňového rozhodnutí žalovaná uvádí, že postupovala v souladu se zásadou hospodárnosti, nerušila prvostupňové rozhodnutí a nevracela věc k prvostupňovému orgánu, protože výsledek správního řízení a důsledek napadeného rozhodnutí by byl pro žalobkyni stále stejný, a to nevydání povolení k dlouhodobému pobytu za účelem strpění z důvodu nesplnění podmínek uvedených v ust. § 43 odst. 1 zákona o pobytu cizinců.
10. Ke třetí námitce žalovaná připouští, že se jedná o písarské pochybení žalované, které nemůže být způsobilé ovlivnit zákonnost napadeného rozhodnutí, když v jeho odůvodnění uvedla 1 rok namísto 6 měsíců.
11. Žalovaná nesouhlasí se čtvrtou námitkou, neboť má za to, že postupovala podle správního řádu, když v souladu se zásadou procesní ekonomie (§ 6 správního řádu) změnila výrokovou část prvostupňového rozhodnutí. Zjistila, že prvostupňový orgán dospěl ke stejnému právnímu závěru jako žalovaná, avšak jeho odůvodnění nekorespondovalo s výrokem prvostupňového rozhodnutí.
12. Co se týká námítky posuzování přiměřenosti rozhodnutí do soukromého a rodinného života žalobkyně, žalovaná odkazuje na odůvodnění napadeného rozhodnutí.
13. Ze správního spisu vyplývají pro rozhodnutí tyto podstatné skutečnosti:
14. Žalobkyně dne 15. 7. 2014 podala u žalované žádost o povolení k dlouhodobému pobytu na území České republiky za účelem strpění podle ust. § 43 odst. 1 zákona o pobytu cizinců, a to z důvodů uvedených v ust. § 33 odst. 1 písm. d) cit. zákona, neboť probíhalo soudní řízení správní u městského soudu sp. zn. 3 A 33/2014 o přezkumu rozhodnutí ze dne 12. 2. 2014 č. j. MV-132079-9/SO/sen-2013 o zastavení řízení o žádosti žalobkyně o vydání povolení k dlouhodobému pobytu na území České republiky (dále „*rozhodnutí o předchozí žádosti o povolení k dlouhodobému pobytu*“).
15. Z výpisu z evidence cizinců s povoleným pobytem na území České republiky vyplývá, že žalobkyni bylo uděleno vízum k pobytu nad 90 dní za účelem strpění, a to od 28. 4. 2014 do 10. 9. 2014.

16. Z usnesení městského soudu ve věci vedené pod sp. zn. 3 A 33/2014 je zřejmé, že žalobě proti rozhodnutí o předchozí žádosti o povolení k dlouhodobému pobytu nebyl opakovaně přiznán odkladný účinek požadovaný žalobkyní.
17. Z prvostupňového rozhodnutí vyplývá, že žádost žalobkyně o povolení k dlouhodobému pobytu byla zamítnuta, podle znění výroku tak bylo učiněno podle ust. § 46 odst. 1 ve spojení s ust. § 56 odst. 1 písm. j) zákona o pobytu cizinců. Z odůvodnění prvostupňového rozhodnutí však vyplývá, že nebyly splněny podmínky podle ust. § 43 odst. 1 ve spojení s ust. § 33 odst. 1 písm. d) zákona o pobytu cizinců, jelikož nebyl přiznán odkladný účinek žalobě proti rozhodnutí o předchozí žádosti o povolení k dlouhodobému pobytu.

III. Posouzení žaloby a přezkum napadeného rozhodnutí

18. Městský soud přezkoumal napadené rozhodnutí v rozsahu uplatněných žalobních bodů, kterými je vázán [§ 75 odst. 2 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „ř. s.“)]. Při přezkumu vycházel ze skutkového i právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu (§ 75 odst. 1 s. ř. s.); je tedy vázán zákonem v této jeho časové podobě. Městský soud posoudil v řízení žalobu a rozhodnutí napadené touto žalobou včetně rozhodnutí prvostupňového.
19. Při jednání před městským soudem žalobkyně i žalovaná setrvaly na svých právních argumentech uvedených v žalobě, pokud jde o žalobkyni, a v napadeném rozhodnutí a vyjádření k žalobě, pokud jde o žalovanou. Účastníci nenavrhovali doplnění dokazování.
20. Městský soud neshledal žalobu důvodnou a po skutkové i právní stránce se ztotožnil se žalovaným správním orgánem, tedy s posouzením skutkové i právní stránky tak, jak bylo podáno a vysvětleno v napadeném rozhodnutí.
21. Městský soud přihlédl k tomu, že povinnost řádného odůvodnění rozhodnutí nelze mechanicky ztotožňovat s povinností poskytnout podrobnou odpověď na každý jednotlivý argument uplatněný v žalobě a odpovídat na každou jednotlivou dílčí otázku, ale na celkové právní problémy, které žaloba nastíní a s kterými se soud vypořádá. Odpověď na základní námitky v sobě může proto v některých případech konzumovat i odpověď na námitky dílčí a související [srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu (dále jen „NSS“) ze dne 14. 2. 2013 č. j. 7 As 79/2012-54, ze dne 29. 8. 2013 č. j. 7 As 182/2012-58 a ze dne 19. 2. 2014 č. j. 1 Afs 88/2013-66].
22. Podle ust. § 68 odst. 3 věty první správního řádu se v odůvodnění uvedou důvody výroku nebo výroků rozhodnutí, podklady pro jeho vydání, úvahy, kterými se správní orgán řídil při jejich hodnocení a při výkladu právních předpisů, a informace o tom, jak se správní orgán vypořádal s návrhy a námitkami účastníků a s jejich vyjádřením k podkladům rozhodnutí. Napadené rozhodnutí bylo vydáno v souladu se zákonem, při plném respektování procesních práv žalobkyně a základních zásad činnosti správních orgánů. V jeho odůvodnění žalovaná dostatečně určitým a srozumitelným způsobem popsala důvody, které jí vedly ke změně prvostupňového rozhodnutí.
23. Městský soud se nejprve zabýval obecnými námitkami žalobkyně směřující k nepřezkoumatelnosti napadeného rozhodnutí. Došel k závěru, že napadené i prvostupňové rozhodnutí nelze považovat za nepřezkoumatelná pro nesrozumitelnost nebo nedostatek důvodů ani pro jinou vadu řízení, tedy pro okolnost, která by umožňovala městskému

soudu zrušit napadené rozhodnutí pro vady řízení ve smyslu ust. § 76 odst. 1 písm. a) až c) s. ř. s. Správní rozhodnutí obou stupňů obsahují jednoznačný zamítavý výrok, vylíčení skutkového stavu i řádné zdůvodnění neudělení dlouhodobého pobytu žalobkyni za účelem strpění a obě rozhodnutí splňují všechny formální i obsahové náležitosti požadované správním řádem.

24. Podle ust. § 33 odst. 1 písm. d) zákona o pobytu cizinců Ministerstvo vnitra udělí vízum k pobytu nad 90 dnů za účelem strpění pobytu na území cizinci, který podal žalobu proti rozhodnutí Ministerstva vnitra, kterým byla zrušena platnost víza k pobytu nad 90 dnů nebo povolení k dlouhodobému pobytu anebo byla zamítnuta žádost o prodloužení platnosti povolení k dlouhodobému pobytu nebo žádost o povolení k trvalému pobytu, za podmínky, že současně podal návrh na přiznání odkladného účinku této žaloby.
25. Podle ust. § 38 odst. 2 zákona o pobytu cizinců Ministerstvo vnitra zruší platnost víza k pobytu nad 90 dnů za účelem strpění pobytu na území, jestliže pominuly důvody, pro které bylo toto vízum uděleno, a cizinec nepožádal o zrušení platnosti víza ve lhůtě podle předchozího odstavce anebo bylo-li vízum uděleno podle § 33 odst. 1 písm. d) a soud žalobě nepřiznal odkladný účinek.
26. Podle ust. § 43 odst. 1 zákona o pobytu cizinců, ve znění účinném přede dnem 18. 12. 2015 (viz čl. IV bod 1. zákona č. 314/2015 Sb.) uděluje povolení k dlouhodobému pobytu za účelem strpění pobytu na území Ministerstvo vnitra na žádost cizince, kterému bylo uděleno vízum k pobytu nad 90 dnů za účelem strpění pobytu na území podle § 33, pokud pobyt cizince na území bude delší než 6 měsíců (podle aktuální úpravy *delší než jeden rok*) a trvají-li důvody, pro které bylo toto vízum uděleno.
27. Podle ust. § 46 odst. 1 zákona o pobytu cizinců platí pro povolení k dlouhodobému pobytu obdobně § 31 odst. 1, § 33, 34, 37, 38, § 55 odst. 1, § 56, § 58 odst. 3 a § 62 odst. 1 vztahující se na dlouhodobé vízum. K žádosti o vydání povolení k dlouhodobému pobytu podle § 42 je cizinec dále povinen předložit doklad o cestovním zdravotním pojištění, které odpovídá podmínkám uvedeným v § 180j. Současně je povinen na požádání předložit doklad o zaplacení pojistného uvedeného na dokladu o cestovním zdravotním pojištění. To neplatí, jde-li o případy uvedené v § 180j odst. 4.
28. Podle ust. § 56 odst. 1 písm. j) zákona o pobytu cizinců dlouhodobé vízum, s výjimkou víza k pobytu nad 90 dnů za účelem strpění pobytu na území z důvodu podle § 33 odst. 3, Ministerstvo vnitra cizinci neudělí, jestliže pobyt cizince na území není v zájmu České republiky nebo je zjištěna jiná závažná překážka pobytu cizince na území, nebo
29. Podle ust. § 90 odst. 1 písm. c) správního řádu jestliže odvolací správní orgán dojde k závěru, že napadené rozhodnutí je v rozporu s právními předpisy nebo že je nesprávné, napadené rozhodnutí nebo jeho část změnit; změnu nelze provést, pokud by tím některému z účastníků, jemuž je ukládána povinnost, hrozila újma z důvodu ztráty možnosti odvolat se; podle § 36 odst. 3 se postupuje, pouze pokud jde o podklady rozhodnutí nově porízené odvolacím správním orgánem; je-li to zapotřebí k odstranění vad odůvodnění, změnit odvolací správní orgán rozhodnutí v části odůvodnění (odvolací správní orgán jen nemůže svým rozhodnutím změnit rozhodnutí orgánu územního samosprávného celku vydané v samostatné působnosti).
30. Městský soud poukazuje na odůvodnění rozsudku ze dne 10. 12. 2018 č. j. 6 As 286/2018-34, v němž NSS *shrnuje, že zrušení rozhodnutí a vrácení věci odvolacím orgánem zpět na první*

stupeň je až krajní možností, jak řešit vady prvostupňového rozhodnutí zjištěné v odvolacím řízení. Pokud je možné napadené rozhodnutí změnit, a tím vzniklou nezákonnost či nesprávnost odstranit, je odvolací orgán povinen tak v zájmu ekonomie řízení učinit. Za tímto účelem je oprávněn provést v odvolacím řízení potřebné důkazy a doplnit další nezbytné podklady, musí s nimi ovšem seznámit účastníky řízení a umožnit jim se k nim vyjádřit. Stejně tak je odvolací správní orgán oprávněn zaujmout jiný právní názor a posoudit zjištěný skutkový stav po právní stránce odlišně než prvostupňový správní orgán. I zde ovšem musí účastníky řízení na možný odlišný právní náhled na věc předem upozornit a dát jim možnost se k němu vyjádřit, pokud by pro ně nové právní posouzení bylo být s ohledem na dosavadní průběh řízení překvapivé.

31. Co se týká postupu žalované při vydání napadeného rozhodnutí, tj. ponechání zamítavého výroku při změně právního hodnocení, nelze přisvědčit námitce, že žalovaná změnou prvostupňového rozhodnutí porušila ust. § 90 odst. 1 písm. c) správního řádu a zkrátila žalobkyni na jejím právu podat odvolání ve správním řízení. Prvostupňový orgán zamítl žádost žalobkyně o dlouhodobý pobyt za účelem strpění na základě zjištění, že pominul důvod, pro který bylo dříve žalobkyni vízum k pobytu nad 90 dní za účelem strpění uděleno (tímto důvodem bylo probíhající soudní řízení správní včetně návrhu na přiznání odkladného účinku žalobě proti rozhodnutí o předchozí žádosti o povolení k dlouhodobému pobytu). Usnesením městského soudu ze dne 9. 7. 2014 č. j. 3 A 33/2014-34 nebyl odkladný účinek žalobě přiznán, a tím došlo k pominutí důvodu, pro který bylo vízum k pobytu nad 90 dní uděleno. Tuto skutečnost však prvostupňový orgán nesprávně kvalifikoval jako zjištění jiné závažné překážky pobytu žalobkyně na území, a proto prvostupňovým rozhodnutím předmětnou žádost zamítl podle ust. § 46 odst. 1 ve spojení s ust. § 56 odst. 1 písm. j) zákona o pobytu cizinců. Žalovaná v napadeném rozhodnutí konstatovala, že pokud prvostupňový orgán dospěl k závěru, že pominuly důvody, pro které bylo žalobkyni vízum k pobytu nad 90 dnů za účelem strpění uděleno, byl prvostupňový orgán povinen předmětnou žádost zamítnout podle ust. § 43 odst. 1 zákona o pobytu cizinců a nikoliv postupovat podle výše uvedených ustanovení. Žalovaná proto přistoupila ke změně výroku prvostupňového rozhodnutí. Učinila tak zcela v souladu s ustanovením § 90 odst. 1 písm. c) správního řádu, které jí umožňuje změnit odvoláním napadené rozhodnutí nebo jeho část, je-li toto rozhodnutí v rozporu s právními předpisy nebo je nesprávné. Změna prvostupňového rozhodnutí odvolacím orgánem (žalovanou), je-li s ohledem na zákonem stanovené podmínky možná, je podle správního řádu upřednostněnou variantou. Odvolací orgán totiž v takovém případě může změnit výrokovou část rozhodnutí stejně jako jeho odůvodnění, jestliže vychází z odlišného právního názoru na skutková zjištění obsažená ve spisovém materiálu a není-li výsledek řízení o provedené změně rozhodnutí pro účastníky překvapivý.
32. Městský soud je s ohledem na judikaturu NSS přesvědčen, že žalovaná shora uvedeným požadavkům plně dostála. Při vydání napadeného rozhodnutí sama žádné důkazy neprováděla a vyšla plně ze skutkových zjištění učiněných prvostupňovým orgánem. Samotná změna právní kvalifikace důvodu zamítnutí předmětné žádosti ze strany žalované spočívající v podřazení zjištěného důvodu pod ust. § 43 odst. 1 zákona o pobytu cizinců nemohla být pro žalobkyni překvapivá. Žalovaná při rozhodování v dané věci totiž vyšla z totožného zjištění jako prvostupňový orgán, a sice že v posuzované věci po nepřiznání odkladného účinku žalobě v řízení vedeném před městským soudem pod sp. zn. 3 A 33/2014 pominuly důvody, pro které bylo žalobkyni v minulosti vízum k pobytu nad 90 dnů za účelem strpění uděleno. Žalobkyni nic nebránilo v tom, aby brojila proti tomuto

klíčového skutkovému zjištění, které správní orgány obou stupňů vyhodnotily jako důvod zamítnutí předmětné žádosti.

33. Žalobkyni nebyla napadeným rozhodnutím uložena nová povinnost, takže jí nehrozila újma z důvodu ztráty možnosti se odvolat.
34. Tuto žalobní námitku lze uzavřít konstatováním, že žalovaná v odvolacím řízení přezkoumala zákonnost prvostupňového rozhodnutí, jak jí ukládá zákon o pobytu cizinců. Po zjištění pochybení prvostupňového orgánu týkající se právní kvalifikace důvodu nevyhovění žádosti žalobkyně a při nezměněném skutkovém stavu toto pochybení žalovaná napравила změnou prvostupňového rozhodnutí. Tímto postupem neporušila ust. § 90 odst. 1 písm. c) správního řádu, nezkrátila žalobkyni na jejím právu podat odvolání, ani nijak žalovaná nezneužila svého postavení. Pro úplnost městský soud dodává, že proti „nové“ právní kvalifikaci důvodu zamítnutí předmětné žádosti obsažené v napadeném rozhodnutí žalobkyně žádnou žalobní námitku neuplatnila. Městský soud z výše uvedených důvodů první žalobní bod nepovažuje za důvodný.
35. Podle ust. § 89 odst. 2 správního řádu odvolací správní orgán přezkoumává soulad napadeného rozhodnutí a řízení, které vydání rozhodnutí předcházelo, s právními předpisy. Správnost napadeného rozhodnutí přezkoumává jen v rozsahu námitek uvedených v odvolání, jinak jen tehdy, vyžaduje-li to veřejný zájem. K vadám řízení, o nichž nelze mít důvodně za to, že mohly mít vliv na soulad napadeného rozhodnutí s právními předpisy, popřípadě na jeho správnost, se nepřihlíží; tímto ustanovením není dotčeno právo na náhradu škody způsobené nesprávným úředním postupem.
36. Podle čl. IV. bodu 1 zákona č. 314/2015 Sb., kterým se mj. mění zákon o pobytu cizinců, se řízení podle zákona o pobytu cizinců zahájené přede dnem nabytí účinnosti zákona č. 314/2015 Sb. a do tohoto dne neskončené, dokončí a práva a povinnosti s ním související se posuzují podle zákona o pobytu cizinců, ve znění účinném přede dnem nabytí účinnosti zákona č. 314/2015 Sb. (tzn. přede dnem 18. 12. 2015).
37. Městský soud k námitce týkající se nedostatečně zjištěného skutkového stavu (ten byl zjištěn stejně jako v prvostupňovém řízení, avšak s jinou právní kvalifikací, která však neznamenala změnu ve výsledném právním postavení žalobkyně oproti prvostupňovému verdiktu) uvádí, že žalovaná měla podle přechodných ustanovení postupovat podle zákona o pobytu cizinců účinného do 18. 12. 2015, neboť řízení o žádosti žalobkyně o dlouhodobý pobyt za účelem strpění bylo zahájeno dne 15. 7. 2014. Námitka žalobkyně je v tomto směru formálně právně důvodná. Při porovnání všech do úvahy přicházejících relevantních ustanovení, která byla aplikována při vydání napadeného rozhodnutí, městský soud zjistil, že jediný rozdíl je v ust. § 43 odst. 1 zákona o pobytu cizinců, a to v době pobytu cizince na území, která je potřebná po udělení dlouhodobého pobytu za účelem strpění. Znění účinné do 18. 12. 2015 uvádělo dobu „delší než 6 měsíců“, znění účinné od 18. 12. 2015 pak dobu „delší než 1 rok“. Nejedná se o jedinou podmínku pro cizince, která je potřebná pro udělení dlouhodobého pobytu za účelem strpění, další podmínkou je trvající důvod, pro který bylo vízum k pobytu nad 90 dní za účelem strpění uděleno. Toto vízum bylo žalobkyni uděleno, protože probíhalo soudní řízení správní, jehož součástí byl návrh na přiznání odkladného účinku žalobě proti rozhodnutí o předchozí žádosti o dlouhodobý pobyt za účelem strpění. Jestliže usnesením městského soudu ze dne 9. 7. 2014 č. j. 3 A 33/2014-34 nebyl přiznán odkladný účinek žalobě proti rozhodnutí o předchozí žádosti o dlouhodobý pobyt, nebyla splněna druhá podmínka pro udělení dlouhodobého

pobytu za účelem strpění. Netrval důvod, pro který bylo vízum k pobytu nad 90 dní za účelem strpění žalobkyni uděleno. Pro udělení dlouhodobého pobytu za účelem strpění je třeba, aby žalobkyně splnila kumulativně obě zákonné podmínky. Jestliže žalovaná odůvodnila nesplnění jedné podmínky, a to pozbytí důvodu k udělení víza k pobytu nad 90 dní za účelem strpění, nemohla mít vada žalované spočívající v aplikaci zákona o pobytu cizinců účinného od 18. 12. 2015 vliv na soulad napadeného rozhodnutí s právními předpisy nebo na jeho správnost. Městský soud konstatuje, že žalovaná měla postupovat podle zákona účinného do 18. 12. 2015, avšak k této vadě při svém rozhodování nepřihlédl, neboť slovní záměna časového období 6 měsíců za 1 rok – jak koneckonců připomíná žalovaná ve vyjádření k žalobě – neměla, resp. nemohla mít vliv na zákonnost a celkovou správnost napadeného rozhodnutí. Městský soud nepovažuje z výše uvedených důvodů ani druhý žalobní bod za důvodný.

38. Podle ust. § 174a odst. 1 zákona o pobytu cizinců správní orgán při posuzování přiměřenosti dopadů rozhodnutí podle tohoto zákona zohlední zejména závažnost nebo druh protiprávního jednání cizince, délku pobytu cizince na území, jeho věk, zdravotní stav, povahu a pevnost rodinných vztahů, ekonomické poměry, společenské a kulturní vazby navázané na území a intenzitu vazeb ke státu, jehož je cizinec státním občanem, nebo v případě, že je osobou bez státního občanství, ke státu jeho posledního trvalého bydliště.
39. V rozsudku ze dne 18. 11. 2015 č. j. 6 Azs 226/2015-27 NSS deklaroval, že *ustanovení § 174a zákona o pobytu cizinců obsahuje pouze demonstrativní výčet kritérií, ke kterým správní orgány přibližnou v případě, že jim zákon ukládá povinnost posuzovat přiměřenost dopadů rozhodnutí. Tak je tomu např. v případě rozhodování dle § 19 odst. 1, § 37 odst. 2, § 46a odst. 2 zákona o pobytu cizinců a některých dalších rozhodnutí. Jak správně uvedl krajský soud, k aplikaci ustanovení § 174a zákona o pobytu cizinců tak může dojít teprve tehdy, pokud některé ustanovení zákona správnímu orgánu v konkrétním případě povinnost zkoumat přiměřenost dopadů rozhodnutí ukládá.*
40. Podle rozsudku městského soudu ze dne 10. 1. 2019 č. j. 6 A 84/2017-47 (odvolávajícího se rovněž na rozhodnutí NSS uvedené v předchozím bodě) *ustanovení § 43 zákona o pobytu cizinců správnímu orgánu neukládá povinnost zabývat se při vydání zamítavého rozhodnutí o žádosti cizince o udělení povolení k dlouhodobému pobytu za účelem strpění pobytu na území přiměřeností dopadů takového rozhodnutí.*
41. Zamítá-li tedy správní orgán žádost cizince o udělení povolení k dlouhodobému pobytu za účelem strpění pobytu na území (§ 43 zákona o pobytu cizinců), protože již netrvalí důvody, pro které mu v minulosti bylo vízum za tímto účelem uděleno, není povinen zabývat se posouzením přiměřenosti dopadů takového rozhodnutí z hlediska kritérií uvedených v § 174a zákona o pobytu cizinců.
42. Co se týká třetí žalobní námitky ohledně přezkumu dopadu a přiměřenosti negativního rozhodnutí do soukromého a rodinného života žalobce, městský soud tak odkazuje na odůvodnění žalované, resp. prvostupňového orgánu a na konstantní judikaturu správních soudů, z níž vyplývá, že přiměřenost dopadů rozhodnutí se posuzuje pouze v případech zákonem uložených. Ustanovení § 174a odst. 1 zákona o pobytu cizinců upravuje kritéria, podle nichž se posuzuje přiměřenost dopadů rozhodnutí podle tohoto zákona. Toto ustanovení však samo o sobě nestanoví konkrétní případy, kdy se uplatní. Jednotlivé případy, kdy se posuzuje přiměřenost dopadů rozhodnutí, upravují ustanovení zákona o pobytu cizinců zabývající se konkrétními druhy bytových oprávnění a typovými

situacemi, které u jednotlivých druhů pobytových oprávnění mohou nastat. Žalovaná, resp. prvostupňový orgán zamítl žádost žalobkyně o dlouhodobý pobyt, protože důvod strpění pobytu žalobkyně již nadále netrval. Odkladný účinek žalobě proti rozhodnutí o předchozí žádosti o povolení k dlouhodobému pobytu nebyl přiznán. Pokud důvod strpění pominul a zákon o pobytu cizinců v souvislosti s tímto předpokládá určitý důsledek, aniž by stanovil povinnost zkoumat přiměřenost dopadů rozhodnutí, žalovaná, resp. prvostupňový orgán byl povinen postupovat v souladu se zákonem. Úvaha žalované o přiměřenosti zásahu do rodinného a soukromého života žalobkyně a její rodiny při vydání usnesení o zamítnutí žádosti žalobkyně z důvodu odpadnutí důvodu strpění pobytu tak nebyla na místě, jelikož žalovaná nemohla rozhodnout jinak. Ust. § 43 zákona o pobytu cizinců správnímu orgánu neukládá povinnost zabývat se při vydání zamítavého rozhodnutí o žádosti cizince o udělení povolení k dlouhodobému pobytu za účelem strpění pobytu na území přiměřeností dopadů takového rozhodnutí. Je to ostatně logické, protože případné posouzení dopadů tohoto rozhodnutí do soukromého a rodinného života cizince nemůže nijak ovlivnit závěr o nesplnění některé z podmínek, jimiž zákon podmiňuje vydání kladného rozhodnutí o takovém typu žádosti. Řečeno jinak, ani v případě nepříznivých dopadů zamítavého rozhodnutí do soukromého a rodinného života žalobkyně není možné vyhovět předmětné žádosti a dlouhodobý pobyt za účelem strpění pobytu na území žalobkyni udělit za situace, kdy již netrvaly důvody, pro které jí v minulosti bylo vízum za tímto účelem, tj. za účelem strpění jejího pobytu na území, uděleno. Městský soud tak posoudil třetí námitku žalobkyně jako nedůvodnou.

43. Ke čtvrté námitce se městský soud vyjádřil výše při vypořádání se s první žalobní námitkou. Městský soud opakuje, že již z odůvodnění prvostupňového rozhodnutí bylo zřejmé, proč prvostupňový orgán žádosti žalobkyně nevyhověl. Ve svém odůvodnění uvedl, že důvod strpění pominul, tj. po vydání rozhodnutí o nepřiznání odkladného účinku žalobě není možné udělit povolení k dlouhodobému pobytu za účelem strpění. Městský soud souhlasí se žalovanou, která podle zásady hospodárnosti změnila výrok prvostupňového rozhodnutí tak, aby lépe vystihoval zjištěný skutkový stav. V samotném odůvodnění prvostupňového rozhodnutí jsou uvedeny relevantní důvody, proč nebyl žalobkyni udělen dlouhodobý pobyt za účelem strpění. Žalobkyně věděla, z jakého důvodu jí dlouhodobý pobyt nebyl udělen, mohla již v odvolání ve správním řízení brojit proti těmto důvodům. Pokud by žalovaná postupovala v intencích žalobkyně, tj. vrátila by řízení před prvostupňový orgán, nedůvodně by došlo k prodloužení správního řízení, a na celkovém výsledku zamítavého rozhodnutí by ničeho nebylo změněno. Reálný dopad by byl pro žalobkyni nulový, došlo by pouze ke změně formulace výroku při zachování odůvodnění prvostupňového orgánu a důsledků plynoucích z tohoto rozhodnutí. Žalovaná postupovala v zájmu ekonomie řízení. Nedošlo ke změně rozhodnutí v neprospěch žalobkyně, neboť žalobkyně věděla, z jakého důvodu prvostupňový orgán zamítl její žádost, a mohla se proti zamítavému výroku a jeho odůvodnění účinně bránit. Toto také učinila, v samotném odvolání proti prvostupňovému rozhodnutí polemizuje s názorem správního orgánu, zda jiná závažná překážka řízení spočívá v nepřiznání odkladného účinku žalobě proti rozhodnutí o předchozí žádosti o dlouhodobý pobyt. Žalobní tvrzení o nemožnosti podat odvolání ve správním řízení z důvodu neznalosti důvodů zamítavého rozhodnutí považuje městský soud za účelové. Čtvrtá žalobní námitka tak rovněž není důvodná.
44. Na základě výše uvedených důvodů městský soud neshledal žalobu důvodnou, a proto ji podle ust. § 78 odst. 7 s. ř. s. zamítl.

IV. Posouzení nákladů řízení

45. O nákladech řízení rozhodl městský soud na základě ust. § 60 odst. 1 s. ř. s., podle něhož má účastník, jenž měl ve věci plný úspěch, právo na náhradu nákladů řízení před soudem, které důvodně vynaložil, proti účastníkovi, který ve věci úspěch neměl. V řízení měla plný úspěch žalovaná, avšak podle obsahu spisu jí nevznikly žádné náklady přesahující rámec běžné úřední činnosti. Žalobkyně pak nebyla v řízení procesně úspěšná.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejblíže následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Praha 28. ledna 2020

JUDr. Jan Ryba
předseda senátu